

չէր մարք խուռներամ ժողովուրդեանն կալ մնալ ընդերկար յարեգջեր եւ ի բացօթեայ վայրի սեղւոյն՝ ուր կառուցանելոցն էր սանարս սուրբ, վասն որոյ օծումն վեհասասն վիմաց հիմանցն եղել, յառաւօսուն, ի Սուրբ Ասուածածին Եկեղեցւոյ քաղաքիս, ի ձեռն Տ. Թորգոմայ Ս. Եպիսկոպոսի, Առաջնորդի Հայոց Եգիպոսի, եւ հինգ ժամու երեկոյին կասարեցաւ զե-
սեղումն օծեալ վիմացն այսոցիկ ի խորես հիմանցն, ուր եւ քաղեցաւ այս գիր յեւասակի, առ երի վիմին օծելոյ յանուն Սրբոյ Լուսաւորչին:

Տացե՛ մեզ ամենեցուն Տեր տեսնել բարեաւ եւ զկասա-
րումն շինուածոյ Սրբոյ Եկեղեցւոյս, երկրպագել ի նմին, առաջի սեղանոյ փառաց իւրոց, եւ ի բարեխօսութիւն ունե-
լով զՀայրն Հաւասւոյս եւ զԼուսաւորիչն հոգւոց մերոց զՍուրբն Գրիգոր, հայցել զգրութիւն կամաց Ասուծոյ Ամե-
նակային, ի խաղաղութիւն ամենայն աշխարհի, եւ ի մխի-
բարութիւն տառապելոց Ազգիս Հայոց:»

ՇԻՆՈՒԱԾԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆՔ

Շինութեան գործը, որ տեւեց չուրջ երեք տարիներ (1924 Օգոստ — 1927 Մայիս) շարունակուեցաւ, բացի շինուածական շարժաւիթներէ հարկադրուած երկիցս կարճ ընդհատումներէ, անխափան կանոնաւորութեամբ. ընդհա-
նուր կառուցումն ու շինութեանը կատարուեցաւ, ինչպէս ըսինք, Տէ Ծարրօ և Ընկ. տան միջոցաւ, ներքին որմաստ-
կերու (soubassements) զուեւոր մարմարինէ պատուածքն ըրաւ Մարմորի Տունը, զմբէթին՝ կամարներուն և խորանին նկարազարդութիւնը՝ Պ. Գօլուչչի, խաչկալը կառոյց Պ. Պիանքի. կաթողիկէին և զանդակատան երկաթեայ խաչերը շինեց Պ. Արտաչէս Բարաղամեան. նստարանները՝ Պ. Մազ-
սուտ Յանպէկեան, Առաջնորդական աթոռը՝ Պետական ար-
հեստագործարանը, զանգակները ձուլուեցան Գերմանիոյ էր-
ֆուրդ քաղաքի Ստէօմլոր գործարանին մէջ. մետաղեայ ջա-
հերը՝ Բարիզի Թօա գործատան մէջ, պատուհաններուն երփ-
նապակիները և եկեղեցւոյ ներքնակողմի մէջքի և մեծ դրան վերեւքի Լուսաւորչի պատկերին խճանկարը՝ Բարիզի Կօամէն և Ընկ. գործատան կողմէ. չրջապարիսպը շինուեցաւ մեծ